

Corbi. *tradiție și actualitate*

■ Anul I ■ Nr. 1 ■ Aprilie 2011 ■

**Zilele
curățeniei
de primăvară**

pag. 2

**Proiecte
pe agenda
administrației**

pag. 2

**Învățătorul-
Omul printre
oameni**

pag. 4

**Grădinițele
din Corbi -
lumina
copilăriei**

pag. 4

Zestrea spirituală a Comunei Corbi

pag. 7

**Muguri
de fluier
la Corbi**

pag. 5

**Sport: Atunci
când visele
devin realitate**

pag. 8

**Salvați
spitalul
din Domnești!**

pag. 3

„Corbi, tradiție și actualitate”

Apariția acestei publicații despre oamenii și locurile noastre reprezintă mai mult decât o provocare pentru noi. Mărturisesc că ideea m-a cuprins cu mai mult timp în urmă, însă din motive obiective și, poate uneori, chiar și subiective, acest ziar a întârziat să apară. Din fericire, iată că astăzi, la Corbi s-a mai „născut” un copil, dacă îmi este permis să mă exprim în acest mod. Este copilul nostru, al tuturor, de care vom avea grijă cu toții și vom veghea la buna sa creștere, la dezvoltarea sa.

Avem în spate o istorie și o tradiție cum puține zone din țara asta au și, în același timp, suntem moderni, parte din familia europeană. Dar, în același timp, suntem exagerat de modești. Mai precis, parcă ne este teamă să ne facem cunoscute valorile. În acest context, va fi, după cum spuneam, o provocare să

îmbinăm tradiția cu actualitatea, să scriem despre noi cu bune și rele despre folclor, istorie, despre rădăcinile noastre, dar și să oferim cele mai recente informații din toate domeniile. Sunt convins că un ziar bun se coace cu oameni de valoare. Am încredere că în „redacția” noastră vor veni oameni sinceri, deștepți și interesați. Și... după cum arată caseta redacțională, sunt convins că îmi veți da dreptate, dumneavoastră, cititorii noștri dragi.

Ziarul „Corbi, tradiție și actualitate” va fi o publicație „vie”, se va adresa tuturor cetățenilor, indiferent de vârsta acestora.

Nu în ultimul rând, acest ziar va avea ca scop promovarea imaginii localității Corbi, cu tot ce are mai bun. Acest mijloc mass - media va fi un promotor al festivalurilor noastre cunoscute deja la nivel național. Va fi un ziar cu și despre corbeni, dar despre el vor afla mulți. Vor afla că noi, corbenii, suntem oameni harnici, devotați tradițiilor dar, în același timp, receptivi la nou, la realitățile care ne împresoară.

Mihai UNGURENUȘ, Primarul Comunei Corbi

Zilele curățeniei de primăvară!

Și în luna aprilie, la nivelul localității Corbi a continuat curățenia de primăvară. În cadrul acestei acțiuni se urmărește curățenia și întreținerea șanțurilor și a spațiilor verzi din fața gospodăriei. În acest context, primarul comunei Corbi atrage atenția tuturor cetățenilor să aibă grijă de focurile pe care le aprind în aer liber pentru arderea deșeurilor.

“Conform hotărârii de Consiliu Local, este interzisă aprinderea de focuri în aer liber, nesupravegheate. În continuare, aș vrea să prezint câteva aspecte din acea hotărâre în speranța că oamenii vor înțelege de ce este obligatoriu să respecte condițiile de lucru cu focul deschis.

Art.1. Se interzice utilizarea focului deschis în locuri cu pericol de incendiu și pe timp de vânt.

Art.2. Conducătorii unităților subordonate Consiliului Local vor nominaliza conform art. 98, lit.c din Normele generale de apărare împotriva incendiilor aprobate cu Ordinul M.A.I. nr.163/2007, persoanele care au dreptul să emită permis de lucru cu foc.

Art.3. Persoana fizică cu atribuții de conducere va reglementa prin document scris (decizie) modul de executare a lucrărilor cu foc deschis, activitate care presupune:

- stabilirea locurilor unde, periodic sau permanent, se vor executa lucrări cu foc deschis (arderea reziduurilor combustibile, curățări prin ardere etc) precum și a persoanelor care le supraveghează;

- stabilirea și marcarea locurilor (sau zonelor) cu pericol de incendiu în care este interzisă utilizarea focului deschis;

- descrierea procedurii de emitere, semnare, aducere la cunoștință și păstrare a permisului de lucru cu foc;
- aprobarea unor instrucțiuni specifice de prevenire a incendiilor pentru astfel de lucrări;

Art.4. Lucrările cu foc deschis se vor executa și supraveghea numai de persoane calificate, experimentate și instruite privind măsurile de apărare împotriva incendiilor, precum și informarea serviciului voluntar pentru situații de urgență.

Art. 5. Se interzice folosirea focului deschis în locurile în care se utilizează, depozitează, vehiculează și se manipulează materiale și substanțe combustibile sau care, în prezența focului deschis, prezintă pericol de incendiu sau de explozie, precum și în apropierea acestora

Art.6. Utilizarea focului deschis nu se admite la distanțe mai mici de 40 m față de locurile cu pericol de explozie, fără a fi supravegheat și asigurat prin măsuri corespunzătoare.

Art.7. Se interzice pe timp de vânt distrugerea prin ardere a unor deșeuri sau reziduuri combustibile. Acestea se vor distruge cu respectarea legislației privind protecția mediului.

De asemenea, doresc să reamintesc faptul că fiecare familie este obligată să încheie contract pentru ridicarea gunoiului menajer. Dacă nu ați încheiat încă un astfel de contract, adresați-vă doamnei Costea Florina, care răspunde la numărul de telefon 0742.733.997.”

30 iunie - ultimul termen de asigurare a locuințelor

De la 1 ianuarie, suntem obligați de lege să ne asigurăm casele în termen de șase luni. În caz contrar, Primăria este îndrituită să dea amenzi care pot ajunge și la 500 de lei.

Prețul unei polițe de asigurare este de 10 euro pentru locuințele de tip B – construcție cu pereți exteriori din cărămidă nearsă sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic (35% din total), respectiv 20 de euro pentru casele de tip A – cu structură de rezistență din beton armat, metal sau lemn (65%). Polița are o valabilitate de un an, iar suma asigurată, pe care proprietarul o poate primi în cazul producerii unor daune, este de 10.000 de euro, respectiv 20.000 de euro. Despăgubirile sunt plătite în termen de 10-15 zile de la transmiterea dosarului de daună. Pentru asigurarea unei valori mai mari, asigurătorii recomandă încheierea unei polițe facultative, care, pe lângă riscul producerii unor dezastre naturale, acoperă și alte riscuri – explozie, incendiu, furt, inundații produse de spargerea unei conducte și altele.

Primar, Mihai UNGURENUȘ

Proiecte pe agenda administrației

În continuare prezentăm câteva din proiectele de investiții aflate în derulare, la nivelul comunei Corbi, dar și câteva din proiectele ce se doresc a fi începute în acest an:

Proiecte în derulare

- Reabilitarea și modernizarea sistemelor de alimentare cu apă și canalizare în satele Corbșori, Stănești și Poduri
- Amenajare bază sportivă multifuncțională
- Realizarea experimentală in situ a unor sectoare de drum de interes local prin utilizarea de materiale și tehnologii noi, în parteneriat cu Consiliul Județean Argeș. Exemplu: Drumul Comunal 4.

Proiecte noi

- Canalizarea și epurarea apelor uzate menajere în satele Corbi și Jgheaburi
- Reabilitarea și dotarea Căminului Cultural din satul Stănești
- Amenajare rețea de distribuție apă curentă în satele: Corbșori, Stănești și Poduri
- Reabilitarea Grădiniței din satul Corbi.

În atenția crescătorilor de ovine și bovine!

Agencia pentru Plăți și Intervenție în Agricultură (APIA), informează că, începând cu data de 1 aprilie 2011, se depun declarațiile anuale privind livrările, respectiv vânzările, de lapte de vacă realizate în anul de cotă 2010/2011.

Reamintim că anul de cotă s-a încheiat la 31 martie 2010, iar declarațiile anuale trebuie completate și depuse la centrele APIA până la data de 16 mai 2011, inclusiv, fără penalizări. Aceste declarații trebuie depuse de către producătorii care dețin cota pentru vânzări directe și de către cumpărătorii care achiziționează lapte de la producători. Producătorii, deținători de cotă pentru vânzări directe trebuie să completeze declarația anuală pe baza datelor din Caietul fermierului. Precizăm că, în funcție de cantitatea de cotă de vânzări directe deținută, Caietul fermierului este de două tipuri: tip A (pentru producătorii care dețin cotă mai mare de 5.000 de kilograme) și tip B (pentru o cantitate mai mică de 5.000 de kilograme). Este important de menționat că producătorul care deține cota pentru vânzări directe trebuie să depună declarația anuală chiar dacă nu a comercializat lapte sau produse lactate în cursul anului de cotă. De asemenea, cumpărătorii trebuie să depună la centrele

județene APIA, declarația anuală privind cantitatea de lapte achiziționată în anul de cotă 2010/2011, termenul limită fiind tot 16 mai 2011. Precizăm că, producătorilor de lapte care nu depun în termenul legal stabilit declarația anuală privind cantitățile comercializate, li se aplică penalitatea de retragere a cotei individuale de lapte la rezerva națională. Cotele individuale nu vor fi retrase dacă producătorii deținători de cotă vor transmite împreună cu declarația anuală și o justificare scrisă, datată și semnată, asupra imposibilității transmiterii acestei declarații în termenul legal. În egală măsură, cumpărătorul care nu trimite declarația anuală riscă să piardă dreptul de a achiziționa lapte de la deținătorii de cotă, prin retragerea aprobării.

Salvați spitalul din Domnești!

Aproape 200 de cadre medicale și localnici din Domnești și localitățile învecinate au organizat marți, 08.02.2011, în curtea Spitalului „Dr. Teja Papahagi”, un protest spontan pentru sensibilizarea opiniei publice în legătură cu decizia Ministerului Sănătății de a reprofila spitalul în cămin de bătrâni. Acțiunea de protest a fost organizată de sindicaliștii din unitatea medicală, dar li s-au alăturat și pacienții, localnicii și autoritățile locale care au cerut într-un glas să se mențină statutul de spital.

În cuvântul său, medicul Marian Hiru, managerul spitalului, a arătat că de-a lungul timpului s-au modernizat secțiile și s-a adus aparatură modernă tocmai pentru a răspunde solicitărilor celor care muncesc în zonă. De asemenea, primarul comunei

Domnești, Nicolae Smădu, a arătat că s-au făcut demersuri pentru înființarea unui azil de bătrâni, iar spitalul este necesar pentru cei care locuiesc în zona Râului Doamnei. Alături de protestatari a fost și primarul comunei Corbi, Mihai Ungurenuș, care a spus că „pentru cetățenii din zona de deal și de munte acest spital este foarte eficient. Avem la Corbi foarte mulți crescători de ovine care au, deseori, probleme cu sănătatea, mai ales cu rinichii. Ei bine, pentru că spitalul este în apropierea noastră, oierul poate să vină și cu măgarul la spital, or, până la Curtea de Argeș sau la Pitești trebuie un mijloc de transport. Vremurile sunt cum sunt și tocmai de aceea cerem să rămână spitalul în funcțiune pentru cei care muncesc în zonă și trebuie să-și trateze sănătatea”. Autoritățile locale au promis sprijin în demersurile ce se vor întreprinde pentru păstrarea

acestui spital. Salariaților le e teamă că prin reprofilare se vor reduce și locurile de muncă.

Vocea cetățeanului

Ion Rizea:

„Măsura propusă de Ministerul Sănătății este în totală contradicție cu principiile democrației. Pentru locuitorii zonei, Spitalul Domnești este un adevărat punct de prim ajutor din punct de vedere medical. El ne dă o speranță de viață, un prim ajutor în cazuri extreme, el este triajul până ajungem pe mâna marilor specialiști în medicină. Generațiile trecute au făcut multe eforturi și chiar sacrificii pentru a-l înființa iar generația politică de azi îl dăruiește. De ce domnilor responsabili vremelnici și ai vieților

noastre? Democrația autentică presupune o consultare prealabilă pentru măsurile care se vor lua, nu numai consultarea de la urne. Răposatul doctor Papahagi se răsucește în mormânt. Nu va e teamă?”

Răspuns, Mihai Ungurenuș, primarul comunei Corbi

„Aveți dreptate. Un spital se ridică cu sacrificii. Un spital salvează vieți. Spitalul din Domnești primea și pacienți din comuna Corbi. Închiderea lui mă dezamăgește. Dar să nu uităm că în

viață există o balanță. Sunt convins că, mai devreme sau mai târziu va funcționa din nou și va ajuta bolnavii care apelau și vor apela cu atâta încredere la serviciile, medicale oferite de doctorii de aici. Și da, aveți dreptate, celor care l-au închis ar trebui să le fie teamă. Un serviciu medical nu se referă doar la oamenii amărâți. El se referă și la oamenii cu bani care până să ajungă la un spital renumit din România ar putea rămâne în viață doar prin simpla intervenție unor medici dintr-un spital mic. Vreau să spun că un spital mic poate salva zeci, sute sau mii de vieți.”

Agricultură

Legume

În luna aprilie, se pot planta în solarii tomate, ardei, vinete iar la câmp cartofii timpurii preîncolțiți. De asemenea se procedează la semănatul pentru producerea răsadurilor de ceapă de apă, praz și țelină. În ultima decadă a lunii se plantează în câmp tomatele timpurii, se seamănă fasolea de grădină, castraveții, pepenii galbeni și verzi, sfecla roșie, dovleceii. Se recoltează eșalonat legumele verdețuri însămânțate din toamnă și se continuă semănatul noilor suprafețe cu legume verdețuri. Nu în ultimul rând, au loc lucrări de îngrijire a culturilor de varză și conopidă timpurie, gulioare și legume verdețuri (prașile, fertilizări, combaterea bolilor și dăunătorilor – musca cepei, musca verzei, purcii verzei). Se efectuează lucrări de îngrijire a răsadurilor.

Pomi

Se văruiesc trunchiurile pomilor și se tratează rănilor. Se transportă în livezi materiale pentru produs fum. În nopțile cu temperaturi scăzute, de 1-2° C, se aprind grămezile fumigene. Pentru a combate brumele și înghețurile, fumul trebuie să fie dens și să persiste până dimineața mai târziu. Pentru o bună polenizare a florilor se aduc în livadă stupi de albine. Se fac udările necesare, precum și tratamentele împotriva bolilor și dăunătorilor care au apărut.

Vița-de-vie

Se leagă coardele de sârmele spalierului și se plantează noile vițe. La vițele plantate toamna, se sparge crusta și se afânează solul de pe mușuroaie. Are loc combaterea fâinării și păianjenilor la vița-de-vie.

Corbeanul, bun crescător de animale și pomicultor

Comuna Corbi face trecerea de la zona de deal la zona de munte. Corbi dispune de o suprafață pășunabilă de aproximativ 680 ha, în zona de deal, iar în zona de munte de circa 1684 ha. Au fost înființate două asociații de animale care ocupă aceste pășuni: **Corbii de Piatră și Floare de colț**. Se fac lucrări de fertilizare cu îngrășăminte organice și prin târlire în perioada de primăvară – toamnă, cât timp animalele rămân pe pășune. Curățirile de lăstăriș, mușuroaie și pietre se execută anual de către cele două asociații. Pentru întreținerea acestor pășuni, cele două asociații primesc subvenții de la APIA. Primăria, Consiliul Local și cele două asociații au în vedere următoarele îmbunătățiri: - drumurile de acces în pășune; - sursele de apă; - adăposturile pentru animale; - adăposturile pentru îngrijitorii de animale.

Comuna Corbi este o comună cu efective mari de animale. Astfel, sunt identificate: 38.000 de oi, 850 de bovine, 2200 de caprine, 220 cabaline și 2500 de porcine.

Tot pe raza comunei întâlnim suprafețe de pășuni și fânețe, proprietate privată, dar și terenuri cu livezi de pomi fructiferi. Predomină plantații cu măr, prun, păr, nuc, cireș, vișin. Fiind un bazin pomicol important al județului, s-au înființat și două asociații pomicole (Horticola Corbi 2009 și Argeșul de Nord).

Îndemnăm cetățenii să se înscrie în una din aceste asociații pentru a putea accesa mai ușor fonduri de la APIA Argeș.

Agricultură ecologică

În zonă se practică o agricultură ecologică, fără îngrășăminte chimice și pesticide. Problema numărul unu a corbeanului o reprezintă desfacerea produselor. Sperăm ca, într-un viitor foarte apropiat, să-și îndrepte atenția și spre Corbi unii investitori care să colecteze aceste produse curate, netratate. Se poate discuta în zonă de unele produse tradiționale precum: țuica de Corbi, telemeaua și brânza de burduf și pastrama. În ultimii ani imaginea comunei Corbi a fost mult schimbată. Locuitorii comunei au primit ajutor din partea organelor locale și județene. Beneficiază de rețea de drumuri asfaltate. Drumurile din câmp au fost amenajate în toamna anului 2010. Fiind terenuri în pantă, aceste drumuri trebuie întreținute anual, astfel încât locuitorii comunei să-și poată transporta produsele agricole obținute de pe aceste terenuri. Comuna Corbi este frumoasă însă cetățenii comunei sunt rugați să participe la întreținerea curățeniei, atât în propriile gospodării cât și în fața acestora. Fiecare cetățean are obligația să-și întrețină șanțurile de evacuarea apei și spațiile verzi din fața locuinței.

Ing. Ion GEORGESCU, Șef Serviciu

Învățătorul - Omul printre oameni

Anotimpurile copilăriei sunt anotimpurile de dor ale sufletelor noastre în care ni se rostuesc primele vise, prima speranță și din care ne luăm puterea necesară pentru lungile căutări de mai târziu. Aceste irepetabile anotimpuri vor rămâne pentru totdeauna închise în cămărilor secrete ale amintirii fiecăruia dintre noi și la ele ne vom întoarce mereu, atunci când, maturi fiind, vom încerca să măsurăm ceea ce suntem cu ceea ce am dorit să fim. În copilărie, anotimpurile sunt

în fiecare clipă picătura binefăcătoare a cunoașterii și sub semnul înțelepciunii și al iubirii i-au învățat să retrăiască mereu și mereu miracolul anotimpurilor, pentru că trecerea anilor să nu bată la tâmpla lor albindu-le potecile gândurilor și desfrunzindu-le pădurile de vise.

Învățându-ne să pășim cu sfială în lumea frumuseților adevărate și trainice, stând de veghe cât mai aproape și purtându-ne prin labirintul plin de taine al devenirii, au aprins tot atâtea steluțe

de partea noastră și ele par a se succede numai pentru a ne aduce bucurie. Ele nu pot fi trăite decât o singură dată și, nu întâmplător, alături de MAMĂ mai stă o altă ființă care ne ajută să le străbatem, să le percepem dimensiunea și să le descoperim semnificația: ÎNVĂȚĂTORUL. Ei, Dascălii (profesori, învățători sau educatori), au purtat cu demnitate plăcuta povară a luminii, a învățării pe umerii lor aplecați adesea către pământ. Breasla aleasă, privilegiată, își are modelul suprem în Învățătorul și Mântuitorul oamenilor, Iisus Hristos, cel care a adus lumina în lumea beznei și a necredinței, a risipit întunericul și a deschis larg ochii celor care au vrut să vadă Adevărul. Nu e lucru ușor să modelezi materia inefabilă a minții și să-i dai o formă, să pipăi cu degetele intuiției harfa sufletului și s-o faci să cânte. A fi învățător este o artă și, mai presus de toate, un dar. S-au aplecat cu căldură și răbdare asupra învățăceilor, dăruindu-le

călăuzitoare pe cerul chemărilor către viață. Datorită lor am învățat semnificația iubirii, bunătății, înțelepciunii, altruismului, înflorindu-ne aura de lumină și puterea omenească.

Poate nu vom eșua în larg sau în porturi neprimitoare, ci datorită lor vom acosta în primăverile noastre înflorite, în verile jocurilor nesfârșite, în toamnele cu fructele făgăduite generos și în iernile fulgerate de scânteierea zăpezilor dintâi, devenind o posibilă trecere... Dascălii din comuna Corbi au fost mereu sufletul culturii din această parte de țară, indiferent de orânduire, de nație, de credință. Spirite înflăcărate care au ars pentru ideea de bine, frumos și adevăr. În cinstea lor să spunem astăzi un Laudatio!

„Dedicat cu profundă considerație dascălilor pensionari din comuna Corbi”.

Învățător Daniela Codruța MOISESCU

CUVÂNTUL, ETERNUL...

Ca profesor de limbă și literatură română, trăiesc în drama zilnică a cuvântului ciuntit, a neprieteniei elevilor față de lectura noastră cea de toate zilele, a înfrigerării cu care caut o ordine a căutării ordinii, o conduită a drumului către, cu toate că adevărata conduită nu se poate întemeia pe didacticismul unor norme incapabile de magnitudinea necesară schimbării, norme care devin umbre transparente ale propriei lor dizolvări.

Cuvintele frumoase nu vin din talente de excepție, cuvintele frumoase vin din gânduri frumoase, din intimitatea sensibilă și reflexivă a ființei educate la lampa lecturilor copilăriei, din zelul cizelării permanente a umanului și din dorința firească a evoluției. Nimeni nu e mai apropiat de cuvânt ca profesorul de limbă și literatură, nimeni nu înțelege agonia prin care trece el astăzi împreună cu lumea, în același timp, nimeni în afară de profesor, acest umil servitor de simboluri și semne, acest slujitor de himerice note, singurul capabil să-și pună sufletul, repetabil, la flacăra lirică sau în demersul epic, pentru a arde, împreună cu elevii săi, între marginile unui teritoriu numit literatură. Însă în zelul competiției de azi, rezeptul interes mercantil abreviază nu numai semiotica, ci și simțirea.

E uluitor să constați că lectura, singura care a putut și încă poate să modifice conștiințe, să creeze modele, să îndrepte și să vindece abisuri rămâne în penumbra subînțeles - prezumțioasă a internetului sau, mai grav, a dezinteresului. Dascălul pasionat are nevoie de o justificare interioară simultană feed-back-ului claselor de elevi, care trăiesc în spațiul din ce în ce mai rarefiat al cărților de lectură,

are nevoie de vitalitatea originalității, atât a propriei originalități, cât și a elevilor săi, decupabile printr-un exercițiu susținut al cititului. De aceea, profesorul de română nu va accepta viziunea internaută a comentariilor, și nici el nu va adera la europenismul acestui gest.

Întoarcerea la lectură este o întoarcere la Mecca educației, o întoarcere la disciplină ca grație și la normă ca surâs. Copilul lecturii este cel capabil să trăiască în suspensia exigenței, cel capabil să nu se smintească atunci când n-a găsit încă reperul cuminenței, cel capabil să înțeleagă că un cuvânt poate ucide, după cum poate crea o lume. Copilul lecturii este cel care, atunci când s-a împrietenit cu limba sa, poate vorbi fără cuvinte...Poate vorbi cu ochii, cu gesturile, cu

poezia. Demersul meu nu se vrea culpabilizator, ci are o intenție imediat eficientă, nu se vrea un articol programatic sau testamentar. El consemnează doar, între sugestie și eboșă, liniile mari, nefinisate ale temei, urmând ca în titlurile ulterioare să dezvolt imperativul: "Înapoi la limbă, înapoi la literatură!"

**prof. Cristina Ionela ROTARU
Catedra de Limba și Literatura
Română Școala Stănești**

Grădinițele din Corbi – lumina copilăriei

Înaintând pe valea Râului Doamnei, de la Domnești în sus, pătrunzi în frumusețea naturală a unor locuri minunate. Aici își cresc copiii oamenii acestor locuri, oamenii comunei Corbi. Vârsta a purității și candorii, copilăria este o lume aparte în care singurul poet este copilul ce trăiește direct și sincer lumea ficțiunilor creând o realitate proprie. Spațiul social uman este purtător al unor multiple virtuți formative în socializarea și umanizarea copilului. El oferă diverse tipuri de influențe și modele

pozitive care contribuie la interiorizarea anumitor norme, reguli și valori morale.

Comuna Corbi cu satele: Stănești, Corbșori, Poienărei, Corbi, Poduri, Jgheaburi are un număr de 6 grădinițe cu aproximativ 120 de preșcolari. Clădirile în care funcționează aceste instituții ce reprezintă prima treaptă a școlarizării sunt igienizate periodic, sunt dotate cu mijloace moderne de învățământ, dispun de locuri de joacă amenajate unele dintre ele cu aparate

de joc la standarde cerute. De remarcat este preocuparea conducerii școlii și a Consiliului Local pentru îmbunătățirea permanentă a condițiilor necesare desfășurării activității didactice. Evidentă este colaborarea dintre reprezentanții celor două instituții și familiile copiilor și concentrarea eforturilor în funcție de prioritățile învățământului preșcolar de pe raza comunei. Copilul este în centrul atenției și acesta este obiectivul prioritar. În aceste locuri încărcate de istorie, copilul este mesager al tradițiilor și obiceiurilor străbune. Trăind adevărate

emoții artistice participă la spectacolele și festivalurile de peste an cu prilejul diverselor sărbători. Educatoarele, temeinic pregătite, cele mai multe absolvente ale Școlii Normale și actual absolvente ale universităților de profil desfășoară cu competență activități eficiente cu rezultate pe măsuri.

Într-un amfiteatru al poveștilor, al jocului și al creației, educatoarele aprind lumina cunoașterii pentru cele mai gingașe ființe, copiii.

Educ. Ligia BUCELOIU-POPESCU

MUGURI DE FLUIER LA CORBI

Satul Corbi este o prezență distinctă în salba de așezări de pe cursul superior al Râului Doamnei, locuitorii săi având ca ocupație de căpătâi păstoritul, ocupație care își pune amprenta pe tot ce particularizează această comunitate de „mărgineni” stabiliți aici cu peste două veacuri în urmă: port, grai, arhitectură, industrie casnică și pe tot ce înseamnă viața spirituală: cântece, datini și obiceiuri.

De păstorit se leagă interesul oamenilor de aici pentru fluier, instrument muzical care n-a lipsit niciodată de la cingătoarea ciobanilor, fie ei tineri sau bătrâni, fiindu-le tovarăș nedespărțit pe plaiurile munților sau pe lungile drumuri ale transumanței, ajutându-i să-și aline dorul de cei rămași acasă.

Fluierul a devenit un element emblematic pentru corbeni și din altă perspectivă. În anul 1956, învățătorul Ion A. Ilinescu, în calitate de director al Căminului Cultural Corbi îi reunește pe cei mai buni flueriași din localitate într-o formație, după modelul celor din Jina Sibiului. În anii care vor urma, tânăru colectiv artistic avea să sporească numeric, să-și îmbogățească repertoriul și să se afirme între formațiile de gen, câștigându-și un binemeritat prestigiu prin premiile și distincțiile obținute cu prilejul concursurilor și festivalurilor la care a participat.

Cu trecerea timpului și cu schimbarea vremurilor, viața satului a cunoscut modificări esențiale: păstoritul a decăzut, tineretul a migrat la oraș integrându-se altor domenii de activitate iar, în ultimii ani, căutându-și norocul în alte țări. Este de înțeles că, în astfel de condiții, și viața cultural artistică a avut de suferit.

Neîmpăcându-se cu o astfel de stare de lucruri, un fiu inimos al comunei, dl. primar Mihai Ungurenuș și-a propus să readucă la viață formațiile artistice care altădată erau mândria corbenilor. În acest context s-a pus problema refacerii formației de flueriași ale cărei rânduri se răriseră și întărirea ei cu elemente din rândul tineretului comunei. Dar, cum „școala stânei”, la care învățaseră să cânte din fluier cei din generațiile vârstnice, încetase să mai producă instrumentiști, se punea problema găsirii unei forme adecvate și a unui om capabil să-i învețe pe cei dornici de a cânta la fluier tehnica mânării acestui instrument.

Fluierul, obiect de studiu!

Cum în comună nu se găsea un astfel de om, s-a decis să se adreseze Consiliului Județean și instituțiilor specializate: Centrul

Județean al Creației Populare și Școala de Arte și Meserii din Pitești. În urma demersurilor făcute, Consiliul Județean a aprobat înființarea la Corbi a unei clase de fluier, ca secție externă a Școlii de Arte și Meserii. Pentru a desfășura activitatea de pregătire a cursanților a fost desemnat semnatul acestor rânduri, avându-se în vedere experiența în domeniu și rezultatele obținute cu colective din alte localități ale județului: Poiana Lacului, Bradu, Galeș-Brăduleț, Arefu ș.a.

Un avantaj în asigurarea succesului l-a reprezentat faptul că, cu ani în urmă, în calitate de inspector al Comitetului Județean pentru Cultură și Artă Argeș am îndrumat formațiile artistice ale Căminului Cultural Corbi, inclusiv formația de flueriași, fapt ce mi-a permis să-i cunosc repertoriul și performanțele.

Încă de la început au fost urmărite două obiective: însușirea de către cursanți, elevi ai școlii de centru, a secretelor cântatului la fluier și, respectiv, cunoașterea și însușirea repertoriului local de cântece și jocuri pe baza materialului cules de la flueriașii din generația vârstnică, cât și a celui publicat în urma culegerilor efectuate în localitate și în zonă, de echipele de cercetători ai Institutului de Folclor din București, în scopul valorificării lui în cadrul manifestărilor artistice locale și județene la care formația de flueriași copii urma să participe.

Grație sprijinului primit din partea conducerii Școlii de Arte și Meserii, în persoana d-lui profesor Vasile Rizeanu și, mai apoi, a doamnei profesoare Gabriela Pendiuc, clasa de fluier și-a dovedit eficiența, astfel că, la această dată, formația de avansați numără 22 de membri iar cea de începători 30, mulți dintre aceștia din urmă dovedind preocupare și reale aptitudini pentru cântatul la fluier.

În cei 4 ani de existență a clasei de fluier, membrii săi au participat la spectacole în localitate dar și în alte localități ale județului cu ocazia unor manifestări prestigioase, cât și în județele vecine, cu ocazia unor schimburi culturale: Băbeni, Vaideeni (Vâlcea), Polovragi, Baia de Fier, Novaci (Gorj) sau Jilna, județul Sibiu.

Rezultatele n-au întârziat să apară

În cadrul grupului de flueriași au apărut și s-au afirmat individualități: Valentin Precup, ocupant al locului al II-lea la ultimele trei ediții ale concursului județean “Muguri de folclor argeșean” și David Sturzeanu, câștigătorul unei mențiuni la ediția 2010 a aceluiași concurs. Lor se pregătesc să li se alăture Anghel Ilona-Andreea și Stanciu Ana-Maria de la grupa de începători.

Interesul manifestat de tinerii corbeni pentru fluier, rezultatele obținute și, nu în ultimul rând, grija manifestată pe plan local și județean față de această formație artistică, justifică speranța că viitorul fluierului în comuna Corbi este pe mâini bune.

Prof. Traian CIUCULESCU,
prof. Andrei BUCUR,
Școala de Arte și Meserii Pitești

Cine are carte, are parte!

*„Carte frumoasă, cinste cui te-a scris
Încet gândită, gingaș cumpănită,
Ești ca o floare, anume înflorită
În mâinile mele care te-au deschis.”*

Cartea este comoară fără preț, în care unii își adună cele mai frumoase gânduri, ca alții să le poată folosi în voie. Cartea reflectă ca o oglindă lungul șir de secole al vieții omenirii, istoria luptei sale pentru existență, pentru un viitor mai luminos, suferințele, bucuriile, înfrângerile și biruințele sale toate. Cartea ne este un prieten credincios și de nădejde.

Paul Cornea spunea în lucrarea sa „Introducere în teoria lecturii” că nici computerul, nici televizorul nu vor duce la dispariția cărții, că lectura va continua să joace un rol cardinal în viața oamenilor, că accelerarea progresului tehnic va fi mereu însoțită de remedierea compensatoare a unui spațiu liber pentru închipuire, visare și căutare de sens. „Cred, vreau să cred, că vom continua să citim chiar dacă nu vor mai fi cărți, o vom face la

nevoie, pe ecrane portabile sau fixe, de buzunar ori de mari dimensiuni, dar vom continua s-o facem câtă vreme vom persevera să gândim și să producem bunuri simbolice.”

Numai cel căruia i s-a insuflat în copilărie gustul pentru lumea minunată a cărții va căuta și își va găsi timp pentru această activitate de minte și suflet. Putem observa, că persoanele care s-au îndeletnicit cu cititul încă de la o vârstă fragedă, posedă un vocabular bogat, ceea ce le ajută să se exprime cu ușurință și să socializeze cu semenii lor.

Cartea este în viața noastră un element central al creării unui psihic sănătos a unei culturi generale, este sprijinul în cazul unei decăderi nervoase, este uneori ceva mai mult decât un profesor deoarece, cu ajutorul ei putem să descoperim lucruri noi. Ea ne face să fim mai buni, ne ajută să trecem mai ușor peste greutățile vieții (iar acestea sunt numeroase), într-un cuvânt ne întărește.

Cartea este un mod de comunicare și reprezintă o ordonare a cuvintelor la formele lor cele mai expresive. Ea ne ajută să înțelegem și să pătrundem în tainele lumii, a universului. În filele ei putem descoperi sfaturi, putem culege înțelepciune, ne putem “adăposti” de gurile rele. O carte bună este o mângâiere deoarece ne alină, ne atrage cu ajutorul subiectelor ei și ne face să uităm de viața cotidiană.

Cartea mai este un îndemn, pentru că citind vom reuși să găsim răspunsuri la întrebările noastre. Ea “ne face să trăim în afară de minciună, nedreptate și prejudecăți” (M.Sadoveanu). Aceste vorbe ale scriitorului român ne atrag atenția asupra unei mari calități a cărții, adică puterea de influențare, puterea de a ne transpune într-o altă lume, o lume a fantasticului.

Lectura duce la dezvoltarea proceselor intelectuale superioare celor de tip reproductiv, în mod deosebit a proceselor memorial logice, a imaginației și a gândirii creatoare. Spațiul adecvat pentru împrumutul cărților îl reprezintă biblioteca, loc prielnic pentru citit și documentare. Toți cei care au acces la o bibliotecă vor fi cu mult mai puternici sufletește. Aceștia sunt cei care vor putea înfrunta mai ușor viața și vor găsi ușor calea spre progres.

Cugetând la vorba bătrânilor, „cine are carte are parte”, nu-mi rămâne decât a vă adresa îndemnul de a citi cât mai multe cărți.

SPOR LA CITIT!

Bibliotecar: prof. Daniela STURZEANU

Istorie

Satul Stănești

Așezare

După ultima reformă administrativă, săvârșită în a doua jumătate a secolului trecut, localitatea Stănești face parte din comuna Corbi. E populată de peste 500 de ani și este așezată pe cursul mijlociu al râului Doamnei, acolo unde se îngemănează depresiunea subcarpatică Nucșoara-Corbi cu cea intracolinară a Domneștilor. Cele două depresiuni, deosebite ca geneză, sunt separate printr-o strâmtura între Plaiul Tocii și pîntenul Ciocul Morii.

Spre sud, localitatea are ca vecini comuna Domnești, la nord satul Corbsori, spre est muchia domoală a Plaiului Slănicului ce coboară din Plătica, iar spre vest, curmătura dintre dealul Toaca și Dealul Oii, fiind linia de hotar cu localitatea Mușătești. Vatra satului Stănești corespunde teraselor situate de o parte și de alta a râului precum și a golfului depresionar al Văii Prăieștilor. Moșia satului Stănești se întrepătrunde cu moșiile satelor vecine (spre sud-până la marginea nordică a comunei Domnești, în punctul Bălești, spre nord- în bazinul superior al Văii Lupului, spre vest- la curmătura Toaca, dealul Oii, iar la est-până la culmea Schitului, o prelungire sudică a Plăticii. Precizăm că, vorbind de Stănești, ne referim și la așezările Pârâești sau Poduri. Din 1864 și până în 1968, aceste cătune au constituit comuna Stănești. Pentru intervale scurte de timp în fosta comuna Stănești, a fost cuprins și satul Corbsori. Prin arondarea din 1968, așezările menționate au fost integrate în comuna Corbi. Cătunul Poduri stă la înălțimea terasei din dreapta râului Doamnei, între Valea Tocii la nord și Valea Boretului la sud. Stăneștiul stăpânește terasa din stânga râului, între Valea cu Tei la nord și Valea Urianului la sud. Spre est, Stăneștiul se continuă cu cătunul Pârâești, fără o limită naturală. Un punct de reper ar putea fi considerat Valea Itii de lângă casa lui Vica Costache. Cătunul este dispus în lungul unei văi ce argumentează prelungirile sudice ale Plăticii, pe pantele Malul și Glodul, separate de pâraiele Patulului, Urianului, Vlezii Pârâeștilor.

Gresia de Corbi, unică în România!

Condițiile naturale ale localității Stănești au fost cercetate de mai mulți specialiști consacrați, după cum urmează: savantul Vintilă Mihăilescu a poposit mai mult aici împreună cu studenții săi, a locuit la Nica Stăncioiu, pădurar la vremea aceea. S-a strecurat printre ripile de pe Vlezea și Cioc, a măsurat gropile de sufoziune din scoarță, a observat obârșia torenților și s-a minunat de arhitectura felurită a Piramidelor de pământ. Observațiile și constatările sale au fost publicate în lucrarea „Cele șapte Muscele”.

Geograful Petre Coteț, însoțit de studenții săi, a zăbovit mai mult timp la Vălsănești, fiind găzduit de prof. Vasile Nicolăescu. El a demonstrat, în studiul elaborat, că în subsolul de pe raza Stăneștiului sunt

bogații apreciabile: în Godeanul apar îngrămădiri de cărbune, lignit inferior, depozitat la mică adâncime. Pe Valea Lupului și Coasta Morii, adâncul este căptușit cu piatră de var și gips lamelar, numit de săteni Piatra Pisicii. Prin probele luate și studiate în capitală, Petre Coteț a dovedit că apa Pârâului de Leac din Bulduri, are proprietăți curative și poate fi folosită la vindecarea unor boli de piele. „Fata mea,” spunea Marioara lui Surdeacu, s-a îmbolnăvit de bube dulci pe obraz. Am spălat-o de mai multe ori cu apă limpede din Pârâul de Leac și s-a vindecat. Prof. universitar Eugen Nedelcu din Câmpulung, a călcat și el meleagurile localității noastre, fiind găzduit la familia Toader Marian. Soția acestuia, Sevastița, era soră cu tatăl profesorului Eugen Nedelcu. Acesta a studiat structura rocilor, stabilind vechimea stratelor sedimentare și încadrarea lor în erele geologice.

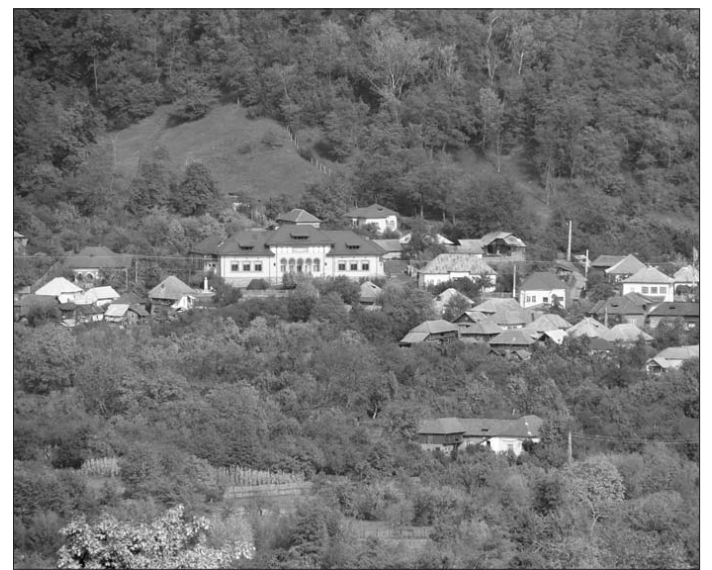
Atenția sa a fost îndreptată în special asupra gresiei în care este sculptată biserica rupestră din Corbi. În lucrarea sa, geografia județului Argeș scoate în evidență fenomenul apariției sedimentelor ce formează roca ajunsă la zi, ca urmare a eroziunii diferențiate săvârșită de râul din apropiere, numită de specialist „Gresia de Corbi”, unica în România.

Relieful

Localitatea este așezată în zona subcarpaților meridionali, zonă ce se desfășoară de la poalele Făgărașului până la Talfa Întunericului din Gănești. Dealul Toaca 895m și Plaiurile Plăticii 1134m domină spre nord-vest și nord-est localitatea Stănești. Ultima ridicătură se continuă spre sud-vest și sud prin mai mulți pînteni: Dimul, Ciocul Morii, Fata Dealului, Ciocul Mare, Stăneica, Piscul nalt, Scorțarul, Bubulăul, Poiana lui Bran, Ristoiaia, pînten ce se termină printr-o coastă abruptă în fața bisericii din Pârâești. Toaca are forma unui masiv constituit din

conglomerate acoperite cu nisipuri și pietrișuri. Ciocul Morii, așezat în fața acestuia, dincolo de Râul Doamnei se desprinde din culme Plăticii, orientându-se spre sud-vest, printr-o succesiune de înșiruiți și ridicături numite Spoiala Dimul Mare și Dimul Mic. Ciocul Mare, ca și vecinul de la nord se desprinde din Plătica în dreptul Schitului, ajunge la Poiana Ceaușului, Poiana Mare, Poienița cu Pietre.

El se prezintă ca un tricorn cu un virf spre Ciocul Mare, altul gata să se prăbușească peste școală și camin, ultimul stă de strajă peste satului Pârâești.

Resurse

La acest capitol putem aminti: nisipuri, pietrișuri, bolovănișuri din albiile văilor și râului, gipsul rocă de precipitație chimică, calcare foraminifere și coraligene, marne, argilă inferioară, ligniți inferiori, ape minerale.

Clima

Clima este temperat continentală, determinată de latitudine, orientarea pantelor și masa de aer dominantă. Temperatura medie anuală este de 8 grade C. Temperatura minimă înregistrată a fost de 30 grade C. Temperatura maximă înregistrată a fost de 38 grade C. Vânturile domină din nord-vest, se înregistrează brize de zi și de noapte, iar media anuală a precipitațiilor este 800 l/m pătrat.

Date hidrografice

Principalul curs de apă este Râul Doamnei, care înainte de domnia Basarabilor se numea Râul Negru. Afluenții acestuia sunt: Valea Lupului cu toate pâraiele înghițite de ea, Valea Tocii, Valea Ghinei, Valea Boretului, Valea Boasii, Valea Urianului, Valea Pârâeștilor și Valea Vlezii.

Fauna, flora și solurile

În ultimul timp au apărut coniferele, mai ales duglasul. Pe terenurile aride s-a raspindit salcâmul iar în lungul văilor se dezvoltă aninul și plopul. Nu lipsesc teiul, arțarul, jugastrul și mesteacănul. Este prezent desișul de aluni, muri, lemn căinesc, și porumbarii. Fauna este alcătuită din: urși, mistreți, lupi, vulpi, bursuci, veverițe, iepuri, cerbi și caprioare. Între păsări a apărut gugustucul, dar a dispărut pitpalacul și lăstunul. Apa râului este săracă în pești, au dispărut cu totul, doar mrețele se mai zăresc printre pietrele raului. Solurile sunt aluvionare în lunca, iar pe pantele dealurilor găsim podzoluri negre argiloase și galben argiloase.

Gh.U. & M.U.

Cugetări celebre

Din gândirea lui V. Hugo, Schiler, Cornelle, Shakespeare, Byron, Iorga

Adevăr:

Doar Dumnezeu spune adevărul.

Adevărul se numește OM, SPERANȚA, DESTIN, DUMNEZEU.

Adevărul îl primești în inimă și-l pierzi pe limbă.

Adevărul e durere și leac.

Adevărul e stăpânul omenirii.

Adevărul e lumina ce risipește ceața.

Adevărul e triumful spiritului.

Adevărul e tot ce este folositor omenirii.

Adevărul, uneori, doare dar face bine.

Aurul adevărat nu-l știe nimeni.

La adevăr se ajunge prin cunoaștere.

Necazul e prima cale spre adevăr.

Adevărul e soarele inteligențelor.

Adevărul e greșeala corectată.

Adevărul e aerul ce-l respirăm.

Adevărul e pretutindeni dar nu-l recunoaște decât cel care-l caută.

Nimic nu cere mai multa prudență decât adevărul.

Nu e greu să găsești adevărul. E greu să ai dorința de a-l găsi.

Adevărul e o marfă. Îl cumpără cine are bani.

Adevărul e al celor ce au bani și putere.

Azi dreptatea e internată în Azilul Bătrânilor.

Minciună:

Cel mai mare mincinos se afla în fata oglinzii.

O minciuna spusă des devine adevăr.

Minciuna e un adevăr mascat.

Minciuna grăbește adevărul așteaptă.

Dacă minciuna îmbracă haina adevărului, diavolul se poate strecura ușor în curtea puterii.

Copii:

Copiii mici se domesticesc repede.

Copilul vagabond e conștiința copilului analfabet.

Copiii sunt flăcări în lumină și licurici în întuneric.

Copilul e rodul muncii părinților.

Ura împotriva învățământului pentru copiii din popor, e o doctrină a monarhiei și bogaților.

Gh.U. & M.U.

Zestrea spirituală a Comunei Corbi

Când vorbim despre Comuna Corbi, ne ducem cu gândul la relieful frumos, creat de Bunul Dumnezeu după inima oamenilor de aici, care au ridicat în decursul a sute de ani clădiri frumoase specifice zonei și îndeletnicirilor lor. Locuitorii comunei noastre sunt oameni harnici, bine legați la trup, așezați la minte și la vorbă, cinstiți, ambițioși în a-și atinge un scop în viață, păstrători și apărători ai tradițiilor locale și a credinței strămoșești. Așezate în mijlocul satelor componente ale comunei, cele opt biserici sunt îngrijite, frumos împodobite și intens popularizate, cu turla semețe, ridicate spre cer și veghetoare asupra vieții religioase a oamenilor zonei. Realizăm că, aici în Corbi, viața religioasă a oamenilor este trăită la intensitate maximă. Nimeni și nimic nu-i poate clinti pe oameni de la credința lor ortodoxă.

Istorie...

Știm că nimic nu este întâmplător în lumea aceasta. Totul se derulează după un plan al lui Dumnezeu. El a luminat mintea jinarilor din Transilvania, care în secolul al XVIII-lea, fiind forțați să treacă la religia catolică au renunțat la case și moșii pentru a-și păstra credința. Aproximativ 200 de familii în frunte cu preotul lor,

Gorunescu.

Sfintele biserici

Alături de mănăstire, celelalte biserici de mir din comună, prin clerul angajat, au avut un rol important în educația religioasă din zonă și în călăuzirea oamenilor pe calea mântuirii. I astăzi, biserici frumoase construite pe locul altora mai vechi

protopopol Bucur, se așează aici la Corbi, unde găsesc localnici ospitalieri, harnici și credincioși. Împreună, participă la cultul religios care se desfășoară în jurul bisericilor de mir și a mănăstirii din stâncă unde monahii făceau slujbele zilnic.

Comoara comunei Corbi

Mănăstirea de la Corbi de Piatră are un rol foarte important în viața duhovnicească a oamenilor din zonă și de pretutindeni. Ea este foarte valoroasă datorită vechimii sale, fiind menționată în pragul veacului al XIV-lea, deci, tocmai în vremea de început a organizării ca stat a Țării Românești, dar având probabil, o existență cu mult anterioară. Acest lăcaș de cult ortodox este împodobit cu cel mai vechi ansamblu de pictură cunoscut astăzi în Țara Românească. Din anul 1809 până în anul 2003 așezământul monahal de la Corbi va funcționa ca biserică de mir, iar din data de 23 martie 2003, din înțeleapta inițiativă a Înalt Preasfințitului Calinic, Arhiepiscop al Argeșului și Mușcelului s-a reînființat așezământul monahal sub îngrijirea Prea Cuviosului Părinte Stareț Ignatie

odihnesc ochiul și inima enoriașilor. În satul Stănești, cătunul Pârâiești se află biserică purtând hramul „**Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil**” construită în anul 1816, iar slujbele religioase sunt oficiate de către preotul paroh Ghiorghioiu Cornel. Monumentul de arhitectură ecleziastică a fost pictat în zilele M.S.Carol I și ale Î.P.S.Mitropolit D.A.Conon.

În centrul satului Corbi se află biserică veche a satului, declarată monument istoric, purtând hramul „**Sfânta Treime**”. A fost ridicată în anul

1828 pe locul altor edificii religioase mai vechi și a fost sfințită în anul 1830. Ea adăpostește o frumoasă colecție de

HRISTOS A ÎNVIAT!

de Vasile MILITARU

*„Hristos a înviat!” Ce vorbă sfântă,
Îți simți de lacrimi calde ochii uzi,
Și-n suflet parcă serafimi își cântă,
De câte ori, creștine, o auzi.*

*Hristos a înviat în firul ierbii,
A înviat Hristos în adevăr,
În poienița-n care zburdă cerbii,
În florile de piersic și de măr.*

*În stupii de albine fără greș,
În vântul care suflă mângâios,
În ramura-nflorită de cireș.
Dar vai, în suflet și-a-nviat Hristos?
Ai cântărit cu mintea ta, creștine,
Cât bine ai făcut sub cer umblând?
Te simți măcar acum pornit spre bine,
Măcar acum te simți mai bun, mai blând?*

*Simți tu topită-n suflet vechea-și ură?
Mai vrei pieirea celui plin de har?
Ți-ai pus zăvor pe bârfitoarea-ți gură?
Iubirea pentru semeni o simți jar?*

*O, dac-aceste legi de-a pururi sfinte,
În aur măcar azi te-au îmbrăcat,
Cu serafimi în suflet, imn fierbinte,
Ai drept să cânti: „Hristos a înviat!”*

icoane și cărți foarte vechi, valoroase, la care se adaugă colecția de icoane pictate pe sticlă de artistul plastic Samoila Constantin. Alături de biserică aceasta se află biserică mare a satului dată în folosință în anul 1963, cu hramul „Sfânta Treime” aflată în grija preotului paroh Sturzeanu Dumitru-Victor ajutat de preoții Stăncescu Ioan și Roșu Ion-Irinel.

De o valoare la fel de mare ca a bisericilor mai sus menționate se află și biserică cu hramul „Sfânta Treime” din satul Stănești, datând din anul 1834, în care preotul paroh Preda Alen oficiază slujbele religioase și îi călăuzește spiritual pe cei cărora le este duhovnic.

În satul Corbșori, Sfânta Liturghie este oficiată de către preotul paroh Ghiniță Alexandru, în biserică ridicată în anul 1857, sfințită în 1861, având hramurile „**Nașterea Maicii Domnului**” și „**Sfântul Ierarh Nicolae**”.

De o frumusețe rară, **biserica satului Poienărei** veghează, de acolo de sus, din vârf de deal, alungând duhurile rele prin dangătul clopotelor și prin cântecul de toacă. A fost construită între anii 1937 și 1943 reprezentând o chintesență a artei meșterilor cruceri dăltuitori în lemn din Muntenia. Deși comunitatea este puțin numeroasă, slujbele religioase sunt oficiate cu regularitate de către preotul paroh Tuță Ion.

Cea de a opta biserică a comunei Corbi, situată în parohia Alexandria (Jghiaburi) are hramurile „**Nașterea Maicii Domnului**” și „**Sfântul Ioan Botezătorul**”, fiind ridicată în anul

1960. Deosebit de frumoasă, primește călduros pe oricine vine să asculte Sfânta Liturghie oficiată de către preotul paroh Răducu Gicu neobositul slujitor la acest Sfânt Altar.

Alte cărți de vizită

Aceste Sfinte Biserici, prin preoții care de-a lungul vremii au menținut și răspândit credința noastră ortodoxă, prin enoriașii harnici și pioși au dat Bisericii comori duhovnicești. Amintim astfel de marele cărturar **Naum Râmniceanu**, monah, născut în Corbi la 27 noiembrie 1764, fiul protopopului Bucur venit din Jina Sibiului. O altă personalitate pe care satul Corbi o dă Bisericii Ortodoxe este actualul Mitropolit al Moldovei, **Teofan Savu**, născut la 19 octombrie 1959. Neobosit propovăduitor al credinței și păstrător al tradițiilor creștinești, Înaltul nostru Ierarh aduce prin harul arhieriei și prin cuvântul său mult folos duhovnicesc Bisericii Ortodoxe. Comuna Corbi a dat naștere multor monahi și monahii, viețuitori ai așezămintelor monahale din țară și din Sfântul Munte Athos, multor preoți de mir, oameni de cultură, și desigur, multor sfinți aflați în cimitirele parohiale, dar neștiuți de noi. Ei sunt „făclii aprinse” pentru toți cei din jur pe care i-au format spiritual.

Așadar Comuna Corbi se bucură de o zestre spirituală bogată pe care noi cei de astăzi suntem datori să o apărăm, să o îmbogățim și să o lăsăm moștenire urmașilor noștri.

preot. Dumitru-Victor
STURZEANU, Parohia Corbi

Sport

Atunci când visele devin realitate...

Ca peste tot în județ și în țară, flăcăii satelor noastre se strâneau duminică de duminică să „bată mingea pe maidan”, de dragul sportului rege. Erau clipe frumoase atunci când miza reprezentată deseori de „o bere gulerată” stârnea pasiuni și orgolii. Încrâncenarea era însă doar pe teren în timpul celor, de multe ori peste două ore, și spun asta pentru că „meciul” se prelungea, de comun acord, cu 5 minute, apoi cu încă 5, și cu încă 10, și cu...”la un gol”, și apoi...”la cine dă ultimul gol”. După „fluierul final”, adică îndemnul unuia dintre combatanți „gata, mă, ajunge, hai la bere!”, junii înfierbântați uitau de rivalitatea din teren în fața ”blondei” care se prelingea aburindă pe pahare. Erau clipe frumoase, dar lipsea totuși ceva. Este adevărat, se mai organizau meciuri între sate, se mai mergea și în alte comune, dar lipsea totuși ceva. Asta până într-o zi când un tânăr din Stănești, pasionat de acest sport, Mihai Iftime (Nani), pe numele său, sătul și el ca toți ceilalți de aceste „banale amicale”, vine cu acel „Și dacă...?” Acel „Și dacă...?”, spus cu jumătate de gură făcea referire la înființarea unei echipe de fotbal în adevăratul sens al cuvântului și înscrierea acesteia în Campionatul Județean. Oau!!! Era deja prea mult dintr-odată, așa că unii cărcotași au privit neîncredători această idee pe care o credeau doar un vis frumos. Astfel, Mihai al nostru, îmi bate în poartă într-o seară de duminică. Știa el că a venit la „cine trebuie”, pentru că ani de zile „bătusem și eu mingea pe maidan” alături de ei, în liceu jucasem la juniorii „Electronistului” din Curtea de Argeș, și mai apoi la seniorii „Progresului” din Domnești, așa că ”mâncam fotbal pe pâine”, cum spune o vorbă a microbiștilor, și Mihai știa asta... L-am „citiț” de cum a deschis gura și, fără să ducă vorba până la capăt, l-am asigurat de tot sprijinul meu, parafând înțelegerea cu o strângere călduroasă de mână. Greul însă de abia acum începea. Înființarea unei Asociații Sportive nu este lucru ușor, dar odată ce pornisem la drum, nu mai exista cale de întoarcere. Așa că, am împărtășit ideea unor oameni de bine din comună, fini cunoscători ai fenomenului fotbal, cărora le mulțumim pe această cale, oameni cu suflet mare care au acceptat necondiționat propunerea de a se număra printre membrii fondatori ai viitoarei Asociații. Cu respect, iată numele lor: Cornel Gheorgheoiu, Midorel Bădescu, Gheorghe Comănescu, Mihai Bădescu, Dorin Mărtoiu, Ionel Mira, Gheorghe Nițulescu, Cătălin Vitan, Ion Bălășoiu, Ion Stăncioiu, Vasile Grigoroiu, Radu Diaconescu. Cu „jalba în proțap” ne-am îndreptat apoi către domnul primar Mihai Ungurenuș care a îmbrățișat fără rezerve această idee. Astfel, Consiliul Local Corbi, prin persoana dânsului, se numără printre fondatorii și asociații echipei. După un aprofundat „studiu individual” și consultarea unui jurist, am întocmit „Actul Constitutiv”, „Statutul Asociației” și Regulamentul de Ordine Interioară, care au fost aprobate în ședința de constituire din vara anului 2007. Au urmat drumuri la A.J.F. Argeș, la Ministerul Justiției, la Finanțele Publice Argeș, la bancă. După un efort, trebuie să recunosc, considerabil, toate demersurile au fost finalizate și iată, comuna Corbi are, începând cu anul competițional 2007-2008, echipă de fotbal înscrisă în Campionatul Județean Argeș.

Cu căciula-n mână după bani...

Euforici după această reușită, ne-am mai „dezumflat” puțin atunci când ne-am dat seama că pe viitor aveam nevoie de bani pentru susținerea acestei

aceiași timp ne-a și obligat să muncim mai mult pentru a dovedi că nu a fost o întâmplare. În anul competițional 2008-2009 echipa noastră s-a clasat pe locul 2, producând o surpriză uriașă pentru toată lumea fotbalistică a Ligii a V-a din Campionatul Județean, performanță ce ne-a făcut respectați pe

echipe. Și cum în bugetul primăriei nu erau prinși bani pentru așa ceva la acea vreme, era la jumătatea anului, a trebuit să mergem „cu căciula” pe la oameni de bine și iubitori de fotbal din comună. Cu inima strânsă, însoțit de Mihai Iftime și Vasile Grigoroiu am bătut săptămână de săptămână pe la diferite porți cu scopul de a strânge banii necesari bunei funcționări a Asociației Sportive. Bucuria a fost fără margini atunci când toți cei la care am apelat, repet toți, ne-au sprijinit financiar, încurajându-ne și urându-ne succes. Pe această cale le mulțumesc din suflet și le doresc multă sănătate. Și iată că visul s-a transformat în realitate! Cheia succesului a fost hotărârea, seriozitatea, determinarea, munca și pasiunea tuturor celor implicați în acest proiect. Nu pot să nu-i menționez aici și pe Mira Ionel și Bălășoiu Vasile, primii „tehnicieni” ai echipei, pe profesorul Dumitru Sturzeanu, un fin cunoscător al fenomenului fotbal, care ne-a ajutat cu sfaturi prețioase, Crinuța Mira, asistentul medical care a alergat la semnul arbitrilor la fiecare accidentare mai serioasă a băieților, pe Petruța Nițu, șoferul și omul care ne-a încurajat în deplasările noastre și, bineînțeles, Mihai Ungurenuș, primarul comunei Corbi care ne-a sprijinit necondiționat în tot ceea ce am întreprins legat de echipă, și ne-a asigurat în fiecare an, împreună cu Consiliul Local Corbi și pe contabilul primăriei, Elena Groșanu, bugetul pentru ca Asociația Sportivă să funcționeze în condiții optime. Eforturile au meritat însă pe deplin: în anul competițional 2007-2008, deși „boboci”, echipa s-a clasat pe locul 5 în Campionatul Județean de Fotbal, Seria Nord, înaintea unor echipe cu vechi tradiții în fotbalul județean. Acest meritat loc 5 ne-a dat aripi, dar în

Rândul de sus, de la stânga la dreapta: prof. Sturzeanu Dumitru, Mira Crinuța-asistent medical, Ștefan Sorin, Tudoraș George Ciprian, Bășoiu Casian, Mazilescu Alexandru, Cioboată Petruț, Rizoiu Ion-cpt., Pantazi Florin, Iftime Gabriel, Comănescu Costin-președinte Asociație Sportivă.

Rândul de jos, de la stânga la dreapta: Graor Bogdan, Ioana Adrian, Codiță Aurel, Toma Robert, Bădișor Cristian, Nacea Adrian, Iftime Mihai, Dogaru Alin.

toate stadioanele unde am jucat în deplasare. 2009-2010 avea să debuteze cu unele probleme la club din cauză că mulți dintre băieți, fie în căutarea unui loc de muncă, fie din diverse alte motive, au fost nevoiți să părăsească echipa, fapt ce ne-a determinat să trecem la o reconstrucție masivă. La aceasta s-a adăugat și modificarea configurației Campionatului Județean de Fotbal care ne-a plasat într-o altă serie, Centru 1, cu echipe total necunoscute pentru noi, astfel că acomodarea a venit din mers și la sfârșitul returului ne-am situat pe locul 4. În actuala ediție de campionat, 2010-2011, după un tur cu succese răsunătoare dar și cu eșecuri neașteptate...că așa-i în fotbal, nu?...echipa debutează în forță cu 4 victorii consecutive în retur (la ora scrierii articolului), ceea ce ne plasează pe un binemeritat loc 5. Închei articolul asigurând suporterii noștri, de la elevi la pensionari, de toată stima și respectul nostru pentru momentele în care au fost alături de noi la bine și la rău fie pe vreme bună, fie pe vreme rea. Veni, vidi, vici!

Costin COMĂNESCU

REDACTIA

1. ADMINISTRAȚIE:

Moiescu Mihail
Groșanu Elena
Anghel Viorel
Georgescu Ion
Popescu Lică

2. ÎNVĂȚĂMÂNT:

Ungurenuș Maria
Miu Maria

Moiescu Codruța

Rotaru Cristina
Ghiniță Carmen
Stănculescu Carmen

3. CULTURĂ:

Iliescu Ion
Sturzeanu Daniela
Badea Maria
Rotaru Claudia

4. RELIGIE:

Sturzeanu Dumitru

5. SOCIAL:

Stăncescu Cecilia

6. AGRICULTURĂ:

Săvescu Viorica
Moroi Eugenia

7. SPORT:

Comănescu Costin

8. GRAFICĂ:

Moiescu Daniel

FONDATORI:

Mihai Ungurenuș
Primarul Comunei Corbi,
Consiliul Local Corbi